

VETTU KA

Nå på nett!
www.vettuka.com

Ei lokalavis for Myklabust,
Mykjå, Tuastad, Røyksund og
Fosen

Alle slags herlige nyheter fra et fantastisk flott område.

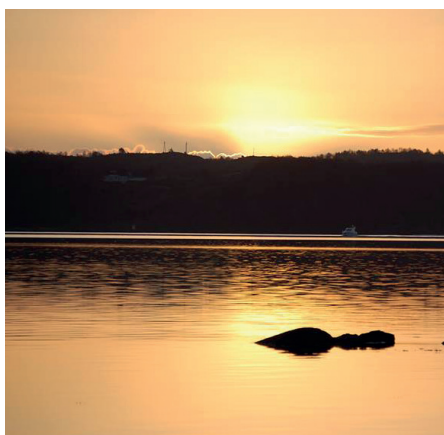
September 2013

Rolf Birkeland

En sprek og blid 84 åring, med en enorm hukommelse og mange gode røverhistorier på lager. Rolf er født i 1929 og bodde sine første 3 år ved Snikbukta. Siden flyttet han og familien inn ved siden av Trikotasjefabrikken på Mykje (senere glassvarefabrikken på Mykje/Vormedal). Her drev bestefaren og faren, Anton Birkeland, Trikotasjefabrikk. Mer fra et spennende liv på side 4-5.

Stå opp og si NEI!

Nei til utslipp fra oljeboring i Førresfjorden nå – mens det ennå kan stoppes! **Vi krever at SAR ikke får tillatelse til å slippe ut stoffene i terskelfjorden!** Side 6-7.

NABOEN – May Svanhild Minde

Denne gangen går turen til Mykjå, her bor May Svanhild sammen med ektemannen Rein Minde. Sammen har de to barn Lars Andre, som er eldst, og Svein Roger som er yngst. Mer på side 8-9.

Skråblikk fra Ognurnå

Ka så skjer? OL i Ognurnå?

Pepra med pågangsmot, topplada batterier og nye vyer. Gudvald har store prosjekter på gång. På side 7 kan du lese mer om dette.

Etterlysning fra Vettu Ka

Redaksjonen søker en person som kan ta seg av barnesiden i avisa, finne vitser, kryssord, rebuser, bilder etc. Ta kontakt om DU har lyst å være med!!

Hilsen fra Han Norante

På side 14 kan en lese om han Norantes tanker om leserbrev og skriverier, og kommer med en oppmodning om å støtte ei trivelig lokalavis.

Bobiltur i Europa-2013

Tidligere Røyksundsbu Reidun Heskja og Haugesunderen Birger Bøthun liker bobillivet. I sommer har de vært på tur i Europa og vi har fått låne utdrag fra bloggen deres. Les den på side 12-13

Førsta siå

Redaksjonen

Aina Froestad Hansen
Inger Lise Breivik
Espen Gaarde Møller
Marius Hellesund
Alexander Jacobsen
Rita Hellesund
Marita Breivik
Tor Bjørn Moen
Rolf Birkeland
Kenneth Halleland (*Ognsurnå*)
Tor Inge Myklebust (*Han Norante*)
Signe Kjetland (*Korrekturleser*)
John Sverre Johnsen (*Illustratør*)
Iren Mæland (*Layout og design*)
Marit Stueland (*Fotograf og dikter*)

Tips!

Tips til saker og andre tilbakemeldinger mottas med takk.

Krambuå

Tekst og bilder til krambuå sendes på epost. Skriv krambuå i emnefeltet.

Liker du avisen og vil støtte oss?

Hver avis koster ca 25 kr å trykke, så vi er avhengig av både annonsesalg og at snille folk bidrar med kronasjer for å kunne opprettholde avisen.

Kontonr: 3361.16.31613 Takk!

Annonsering

Ønsker du å annonsere i Vettu ka?

Ta kontakt på epost så avtaler vi annonsestørrelse, hvilken utgave du vil annonsere i og om du har en ferdig annonse eller om vi skal lage en til deg.

Priser:

1 side: 1000 kr
1/2 side: 500 kr
1/4 side: 250 kr

Abonnement

De som er uheldig å bo utenfor distriktet vårt kan få avisa tilsendt som PDF på epost, send oss din epostadresse på: vettuka@hotmail.com

www.vettuka.com

facebook.com/lokalavisavettuka

Kontakt oss!

vettuka@hotmail.com

TLF

990 47 707 (Rita)

416 98 706 (Inger Lise)

KIWI mini pris

Kjøp kjapt, trygt og billig

Strålende humør
hos
Kiwi Vormedal

Åpningstider:

Hverdager 07:00 - 23:00

Lørdag 08:00 - 20:00

Du finner oss i Vormedalsveien 340

Jeg tok en koselig formiddagsprat på bedehus-trappa med Børge Thingbø og fikk lære litt mer om bedehuset på Tuastad.

Tuastad Bedehus ble bygget på dugnad i 1906 og er altså 107 år gammelt. Det ble bygget som et resultat av vekseln som foregikk på Vestlandet i den perioden, og mange av bedehusene i nærheten ble bygget i samme periode.

I 1959 fikk de faste gudstjenester på huset, 3-4 ganger pr år, og i 1962 ble det vigslet som kapell. Det var ikke kirke på Norheim den gangen og Tuastad hørte til Avaldnes kirke, derfor var det behov for å bruke bedehuset til både gudstjenester og vanlig møteaktivitet. Huset har vært gjennom flere oppussingsperioder etter dette, blant annet i kjøkkenet og kjellerstua, og kapellet ble fornyet i 1996. Engasjementet i bygda har vært stort, og her har det blitt lagt ned utallige dugnadstimer.

I dag inneholder huset loftstue med sofa og bord til ulike samlinger. I hovedetasjen finner vi en sal, som kan deles i to mindre om, og i kjelleren er det både kjøkken, toaletter og forsamlingsrom. I forsamlingsrommet er det bord til å sitte og spise rundt på ulike arrangementer. Det er også et uthus til å oppbevare diverse utstyr i og et stort, fint uteområde. Bedehuset har helt fra starten blitt brukt til kristen opplæring, og søndagsskolen har vært en del av dette helt frem til senere tid. Nå er det andre aktiviteter for barn, og Maxi Tua og jenteforeningen er populært.

Tuastad Bedehus

Det har alltid vært stor aktivitet i kvinneforeningene på bedehuset, og det er det fortsatt. Kvinnene har hatt en sentral rolle i bedehuset utenom foreningene også. De har skapt rammene rundt både barnarbeid og møtevirksomhet med matservering, organisering og det sosiale. Uten deres engasjement ville det ikke blitt det samme, sier Thingbø. På grunn av nedskjæringer er det ikke lenger så mange gudstjenester på bedehuset. Nå er det bare julegudstjenesten igjen. Dette er litt trist, da dette var et viktig samlingspunkt for folk i bygda og det blir ikke helt det samme å kjøre til Norheim.

Thingbø har drevet med kristent barnarbeid så lenge han kan huske. Han mener en er flinkere nå enn før til å finne alternative tilbud for barn og ungdom på bedehuset, og musikk har vært sentralt i barne- og ungdomsarbeidet. Tilbud som kor eller andre musikkrelaterte ting har vært populært, og Thingbø mener dette skyldes at på bedehuset finner en lavterskeltilbud som er gratis og alle får prøve

seg. Mange norske artister har startet sin musikkinteresse og musikkkarriere nettopp på bedehuset. Det er en arena der en får slippe til tidlig og får prøve seg uansett talent.

Thingbø mener barnarbeidet i bedehusene er viktigere enn noen gang nå som vi har travle voksne, i et samfunn der verdiene de står for er en mangelvare. Mange ønsker at barna deres skal få disse verdiene, og mange barn og unge ønsker å være et sted der de får oppmerksomhet og der de voksne har tid.

På Tuastad Bedehus er det Maxi Tua og jenteforeningen som er de faste aktivitetene for barn. For de voksne er det åpen bibelgruppe hver uke. Loppe-markedet og bedehusbasaren, som finner sted på våren, er for både barn og voksne. I tillegg til de faste tingene, får bedehuset besøk av ulike misjonsorganisasjoner som har møter på huset noen ganger i året. Huset brukes også noen ganger til private arrangementer som blant annet konfirmasjon og dåp.

Maxi tua - for deg som går i fjerde klasse og oppover

Vi ønsker å stille lag til FLL turnering på Håvåsen Skole 9 november, for mer info se www.hjernekraft.org.

Er du glad i å bygge med Lego og programmere vil vi gjerne ha deg med på laget.

Vi har andre aktiviteter og følgende fast program:

- Andakt
- Aktiviteter
- KIOSK

Vi samles i kjelleren på Tusatad Bedehus annenhver mandag fra kl 19:00 – 21:00. Medlemskontingent kr 100,-

Ta gjerne kontakt for mer informasjon, tlf 456 30 832 (Trond Krogseth)

2. september

–Microlab eller matlaging

16. september

–Microlab eller bålтур og grilling

30. september

–Microlab eller Nintendo Wee

14. oktober

–Microlab eller div. brettspill

28. oktober

–Microlab(siste forberedelse til konkurranse) eller lage navneskilt

11. november

–Microlab(ryddedag) eller Matlaging

25. november

–Bålтур og grilling for alle

9. desember

–Juleavslutning

Rolf Birkeland

- Et levende oppslagsverk!

En sprek og blid 84 åring, med en enorm hukommelse og mange gode røverhistorier på lager.

Rolf er født i 1929 og bodde sine første 3 år ved Snikbukta. Siden flyttet han og familien inn ved siden av Trikotasjefabrikken på Mykje (senere glassvarefabrikken på Mykje/Vormedal). Her drev bestefaren og faren, Anton Birkeland, Trikotasjefabrikk. De laget undertøy til barn, dame og herre og de var anerkjent for den gode kvaliteten. På det meste arbeidet det 30 personer her.

Bestefar Anton og bestemor Maria hadde et lite gardsbruk på Mykje. Her måtte Rolf hjelpe til med melking og passe sauene. Han husker godt da sauene og lamma stakk avgårde til ytre Røyksund, da var det Rolf som fikk oppgaven med å hente dem hjem igjen.

Som 7 åring begynte han på Tuastad skole. Det var ikke noe skikkelig vei fra Vormedal til Tuastad den gang, så Rolf og de andre måtte gå på en sti igjennom marka for å komme seg til skolen. Den gang gikk de på skole annen hver dag. Det var ca 50 elever på skolen og det var to klasser samlet om gangen. Da Rolf var 12-13 år startet krigen. Han forteller at på loftet, ved gamle skolen, var radiolageret til tyskerne. Her hadde de samlet inn alle radioene i området, plassert dem på loftet, og forseglest luka.

Utekos på benken.

Privat foto

Huset som Rolf overtok fra Mor.

Privat foto

Tyskerne kom tidlig til Vormedal og de ville ha huset til besteforeldrene til Rolf. Bestefaren, Anton Kristian Birkeland, ble sint og sa til tolken at tyskerne ikke hadde betalt fem øre for huset og at familien i det minste måtte få fortsette å bo der. Det gikk i orden og besteforeldrene fikk bo på kammerset i første etasje, mens tyskerne bodde oppe. Anton ønsket fred etter klokken 22, det ordnet også tolken for dem. Rolf husker at tyskerne var veldig ordentlige, de satte skoen fra seg nede i gangen og laget aldri bråk. En gang ble huset angrepet av engelske fly, de fløy lavt og skjøt mot land. En kule traff skatollet i gangen, gikk ut entreen og ut på gårdsplassen. Heldigvis ble ingen truffet. Den gang syntes Rolf at dette var spennende og tenkte ikke over hvilke konsekvenser det kunne ha fått.

“For å hjelpe venner og slektninger i byen, ble Rolf sendt på bussen med skolesekken full av kjøtt, melk og poteter.”

Under krigen var det nyttig å kunne litt gardsarbeid. De holdt dyr, jobbet i åkren og hadde nok mat på Snik. Om kvelder og netter slaktet de i skjul i kjelleren hjemme. Faren Mons var ikke så glad i blod, så det var Rolf som måtte røre i blodgryta. For å hjelpe venner og slektninger i byen, ble Rolf sendt på bussen med skolesekken full av kjøtt, melk og poteter. Han husker en gang det var kontroll på bussen. Han ble redd da tyskerne kom om bord. Heldigvis var bussjåføren, Wilhelm Eiternes, snartenkt og ropte til han: ”Rolf! Du sperrer hele midtgangen, kom deg ut! Du skal få være med etter at kontrollen er ferdig.” Rolf var ikke sen med å komme seg ut og slapp unna med kjøttet i sekken og livet i behold.

Tekst/foto av Inger Lise Breivik

Rolf gikk 2 år på realskole i Ølen, hvor han gikk opp som privatist i alle fag. Han bodde i Ølen på den tida, sammen med flere elever fra Utsira og andre plasser. På realskolen i Haugesund var det mange søkere og vanskelig å få plass. De fleste elevene på realskole i Ølen var eldre enn Rolf. Siden en måtte betale for skole og hybel, hadde de andre elevene først vært i arbeid og tjent penger for å få råd til skolegang. Far til Rolf betalte for hans hybel, men han slet litt med å finne seg til rette den første tiden, kanskje på grunn av hans unge alder?

Deretter gikk han 1 år på handelskolen og lærte språk; engelsk og litt tysk. Han jobbet en stund som handelsreisende før han ble innkalt til militæret. På rekruttskolen oppførte han seg eksemplarisk og fikk gode oppførselskarakterer. Etter rekruttskolen ble de sendt ut i distriktene, Rolf skulle egentlig til Grense Jakobs elv helt i nord, men fikk heldigvis byttet med en annen rekrutt og søkte på offiserskole i Lillehammer isteden. Han var en periode i Bergen og lærte opp folk i sambandstjeneste. Her fikk han tilbud om fast jobb, noe som lokket, men akkurat på den tiden fikk faren hjerteproblemer og Rolf måtte flytte hjem og overta fabrikken.

Jentene på fabrikken.

Privat foto

Målfrid.

Privat foto

Navnet på fabrikken ble endret til Vormedal Trikotasjefabrikk og de leverte varer til Fabrikksalget A. Myge, Skogland og Sørhaug i Haugesund. På grunn av import fra Østen var det ikke lenger lønnsomt å produsere undertøy og de gikk over til å lage anorakker, kjoleddresser og nylonsklær. De sydde også kjoler for Torkel Tvedte, som holdt til i Strandgata. En gang fikk de tilslag på et anbud på flydreser for Braathens, men det var mye arbeid og lite fortjeneste. Utviklingen ble slik at Rolf til slutt måtte selge fabrikken. Fabrikken ble solgt til Kåre Hillesland, som startet opp en glassvarefabrikk i de samme lokalene.

Samtidig som Rolf avviklet driften av fabrikken, begynte han å jobbe på Protan på Vormedal. Her jobbet han i 27 år før han gikk av med pensjon. Han var aktiv, gikk på mange kurs, lærte seg kjemi og ikke minst det å være arbeidsleder. Han satte strenge krav til seg selv og forventet også at arbeidsfolka kunne jobben sin og gjøre en god innsats.

Mens Rolf jobbet på Trikotasjefabrikken, begynte en søt ung dame der som het Målfrid og var fra Dalen. De møttes på dans på Dalen og hun var veldig flink til å danse tango. Etter dansen fulgte Rolf både Målfrid og søskenbarnet hennes (Lillemor) hjem, før han gikk videre til Salhus og tok båten hjem.

Rolf og Målfrid ble gift og hadde det veldig godt sammen. Målfrid «sydde puter under armene på meg,» husarbeid og matlaging var det hun som tok seg av. «Gå ut og gjør dine ting du,» sa hun alltid til meg. Da eldste datteren, Anne Britt, ble født syntes Rolf det var veldig stas, han var ofte ute og trillet tur med barnevogna. Det var ikke vanlig på den tiden, at mannfolka var ute og trillet.

Målfrid, Anne Britt og Hilde.

Privat foto

Han husker alle hodene som lurte bak gardinene når han var ute og gikk tur. De lurte nok på hvem dette var for en type.

Det hendte også at de trillet tur helt til Dalen, da var de veldig glad når onkel Sigurd sa seg villig til å frakte dem tilbake over Salhus i motorbåten sin. Rolf skryter over svigerforeldrene sine og minnes det gode forholdet dem i mellom. Jeg følte meg enormt velkommen og ble fort en del av familien. Brødrene til Målfrid reiste til sjøs og var gjerne borte i 3 år, da måtte Rolf trø til, male huset og hjelpe til med andre ting. Hjelpen gikk begge veier, svigermor var utrolig flink med barn og hjalp Målfrid og Rolf mye. Siden fikk de barna Hilde og Rolf Magne. Disse har igjen blitt gift og har gitt Rolf og Målfrid flere barnebarn.

På sine eldre dager ble kona syk og ble innlagt på Nordheim bu og behandlingshjem. Rolf var ofte å besøkte henne og han fikk god kontakt med de andre beboerne og ikke minst de som jobbet der. Han hjalp til med mating, tok seg tid til å snakke med de eldre og han deltok på aktiviteter sammen med dem. Noen ganger leide de en buss og kjørte tur med hele sykehjemmet. Dette var stas! Han ble invitert i 90 års dag til Anna Hansen og fikk plass ved siden av henne, dette viser hvor mye hun satte pris på han og alt han gjorde for dem på hjemmet.

Rolf har hatt både hjerteinfarkt og kreft, men har heldigvis overlevd dette. Han har et utrolig pågangsmot og synes ikke synd på seg selv. For noen år siden solgte han huset på Vormedal da 1,5 mål hage og stort hus ble for mye å holde. I dag bor han i leilighet på Aspargsetta med nydelig utsikt over Akdsalvannet, «men tysværbu blir eg aldri,» påpeker Rolf.

Rolf liker å reise og i løpet av årene har det blitt mange turer; cruise i Middelhavet, Madeira, bilturer i hele Europa, ti ganger til Tyskland, kjørt seg bort i Wien, vært flere turer i Danmark og Sverige for å nevne noe.

For noen år siden fikk han med seg kompisen Alf Ellefsen, en gammel sjømann, på langtur. De fløy til Sør Amerika, var innom Brasil og Buenos Aires, her gikk de på hurtigruta Nord Norge som skulle til Sørishavet. De besøkte hvalfangststasjonene langs ruta, men her var mesteparten forfalt. Det var mye skrap rundt stasjonene og midt i lå en liten kirke, verdens sydligste. En ting Rolf husker spesielt godt fra plassen, var stillheten. På tilbaketuren seilte de forbi Kap Horn, ruta gikk vanligvis ikke forbi dette beryktede havområdet, men for en gangs skyld tillot været det.

Tilbake i Buenos Aires bodde de en uke på hotell og gikk på tangoshow. Rolf selv elsker å danse tango og showet var en opplevelse for livet.

Rolf er lidenskapelig opptatt av historie, og spesielt lokalhistorie. Han har snakket med mange folk og nøstet opp i tips han har fått underveis. Han har vært på alle tenkelige plasser der en kan finne informasjon; biblioteker, kirkebøker, skoler, fylket, kartoteker, samt fått tak i papirer fra nedlagte fabrikker. Han har til og med vært i Bergen og funnet dokumenter. Han har mye informasjon om blant annet Vigsnes gruveområde, om da elektrisiteten kom til Vormedal, om Ullvarefabrikken, eiendomsgrenser, gårder og husmannsplasser på fastlands-Karmøy. Han har holdt flere foredrag og har en utrolig god hukommelse hvor årstall, navn og steder sitter spikret.

Vi vil rette en stor takk til Rolf Birkeland, som vil dele sin kunnskap om vår lokalhistorie, i kommende utgaver av Vettu Ka. Dette gleder vi oss veldig til!

Rolf med hatt.

Privat foto

Stå opp og si NEI!

Tekst av Torbjørn Heggheim

- SAR, som eies av et britisk investeringsfond har søkt om utslippstillatelse for rensing av 80.000 tonn boreavfall årlig med utslipp direkte i Førresfjorden. Miljødirektoratet skal behandle søknaden og tar imot høringsinnspill fra relevante parter i 6 uker fra ca 15. august.

- Konsekvensutredningen som er fremstilt av selskapet gjengir et feilaktig bilde av vannkvaliteten i Førresfjorden. Fjorden er forøvrig ikke kartlagt for miljøgifter.

- Vi ber alle relevante parter, fra fiskeriinteresser, partier, kommuner, velforeninger osv til å mobilisere og gi sin mening i høringen, enten direkte til Miljødirektoratet eller via initiativet "rent vann i Førresfjorden" (facebook side initiert av Torbjørn Heggheim tlf 46879390). Samtidig ber vi alle som støtter kravet trykke "liker" på siden for å vise sin støtte

- Fjorden er viktig for fiskeri (gyting og fiske etter makrell, sei, torsk, hyse). Det finnes anlegg for blåskjell og østers. Det fiskes etter leppefisk for oppdrettsanlegg og krabbe, og mange fritidsfiskere benytter fjorden. Det er flotte friluftsområder i nærheten av utslippsstedet, blant annet Lindøy og Aksnesstranda

- Vi har lav tillitt til SAR. Eksempelvis avdekket KLIF ved SARs tilsvarende anlegg i Averøy i 2009 og 2012 bl.a. "høyere utslipp enn tillatt, manglende internkontroll og merking, mangler ved kontroll av utslipp til sjø. SAR mangler prosedyre for prøvetaking av vannprøver, og SAR er ikke kjent med kravene til prøvetaking etter Norsk Standard".

Bakgrunn

- Rogaland Forskning dokumenterte i 2002 at mens vannkvaliteten ytterst i fjorden er nokså god, avtar oksygenivå og antall organismer sterkt innover. Innerst i fjorden er vannkvaliteten "svært dårlig" (nederste nivå på skalaen) med null oksygen og null permanent liv på bunnen. Fjorden er ikke kartlagt etter 2001.

- Norge har forpliktet seg via EUs Vanddirektiv til å jobbe for minst "god" økologisk kvalitet i vassdrag, elver og kystnære strøk innen 2021. Førresfjorden har status "moderat" kvalitet med risiko for å ikke nå dette kravet. Fylkesmannen i Rogaland er forpliktet til å vedta en plan for forbedring av vannkvaliteten i Førresfjorden fra moderat til god innen utløpet av 2015.

- Den viktigste grunnen til at fjorden egner seg dårlig som utslippsfjord er terskler på havbunnen. Tersklene (heving av bunnen) gir dårligere sirkulasjon og lite utskifting av vann. Det medfører fare for at forurensning hopper seg opp.

- Både Karmøy og Tysvær kommune slipper ut kloakk og kjemikalier fra hustander i fjorden. Karmøy investerer nå og har pålagt innbyggere i Røyksund og omegn å betale opp til 250.000 kr per husstand for at kloakken ikke skal slippes ut nettopp der SAR ønsker å slippe sine stoffer

Førresfjorden er en terskelfjord og har allerede problemer med vannkvaliteten.

- Beregnet årlig utslipp i sjøen er blant annet

- 50 tonn organisk karbon (vil fortrenge oksygen som allerede er mangelvare innover i fjorden)

- Kadmium (akutt og kronisk giftig for mennesker og dyr. Kan hope seg opp og lagres i fisk. Små mengder kan skade lever, lunger, nyrer, skjelett og redusere evnen til å få barn)

- Kvikksølv (kan hope seg opp i mennesker og dyr og skade nervesystem, nyrer, skade foster og gi kontaktallergi. Inntak av sjømat forurenset med kvikksølv kan gi kvikksølvforgiftning)

- Bly (Svært giftig for livet i vann. Tas opp av mennesker og dyr. Giftig og kan blant annet skade hjerneutvikling hos foster og små barn og skade evnen til å få barn (kilder: wikipedia og KLIF)

- SAR oppgir at stoffene blir uttynnet og ikke sporbare i prøver 100 meter fra utslippspunktet. Det betyr ikke at stoffene forsvinner. Giftene følger partikler, overflatehinne, fett, protein og organismer. Terskelproblematikken gjør at stoffene kan hope seg opp i fjorden over tid. Anlegget kan komme til å ta imot boreavfall i over 40 år...

- Erfaring fra andre anlegg viser at det kan komme inn en rekke andre miljøgifter, eksempelvis fluormiljøgifter. SAR kommer til å kjøre samme prosess uavhengig av hva som kommer inn.

- Konsekvensutredningen tar ikke hensyn til at fjorden også blir utsatt for flere andre forurensingskilder: A) Utslipp fra drift og rensing av T-forbindelsen, B) landbruk, C) kloakk og kjemikalier fra ca 4400 personer D) SIM Tankrenovasjon AS har søkt om utslipp av farlig avfall etter rensing av bl.a. spillolje og fyringsolje (har nå bare tillatelse til mellomlagring)

- I tillegg kommer risiko for akutt forurensning ved uhell ved lossing, drift og skipstrafikk til anlegget

Nei til utslipp fra oljeboring i Førresfjorden nå - mens det ennå kan stoppes!

SAR vil slippe ut en rekke miljøskadelige stoffer.

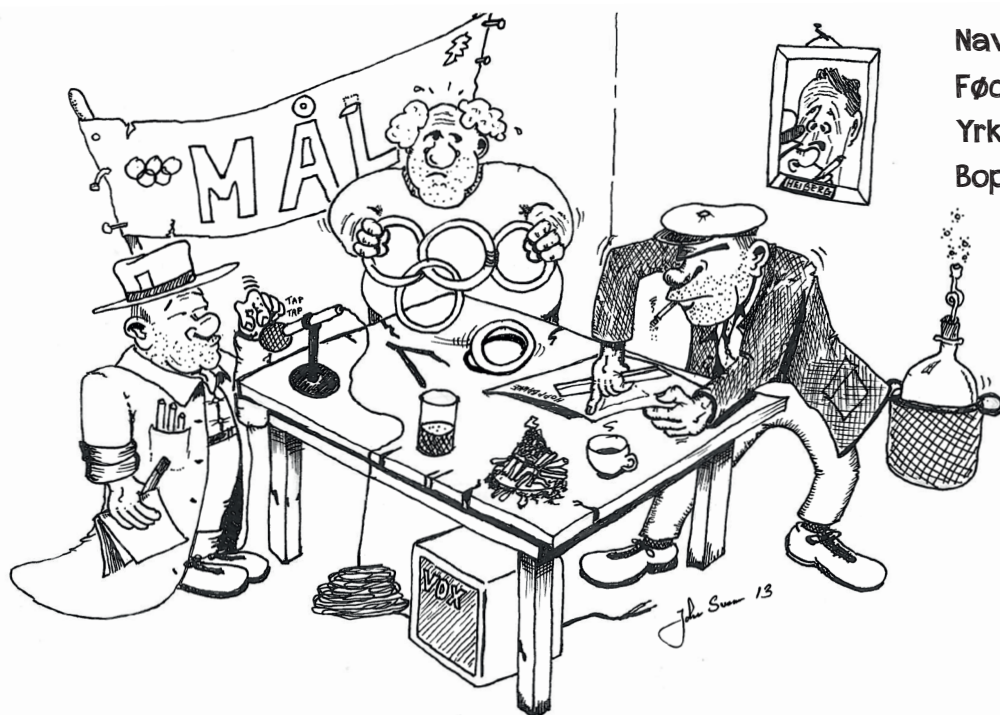
•Det er overkapasitet på slike anlegg i mange år framover. Om anlegget skal komme ved en terskelfjord bør det være et nullutslippsanlegg. Det er ikke lov å slippe ut disse stoffene i Nordsjøen, så hvorfor skal vi tillate at de slippes nær land?

Vi krever at SAR ikke får tillatelse til å slippe ut stoffene i terskelfjorden!

•Alternativt må utslippet legges i rør ut av fjorden. 15 km med rør vil koste ca 7,5 millioner. Da vil utskiftingen av vann være langt høyere å man reduserer risikoen for at miljøgifter hopper seg opp i en terskelfjord som allerede har utfordringer med vannkvaliteten

Skråblikk fra Ognurnå

Navn: Gudvald Ognurnå
Født: 12.februar 1937
Yrke: Fiskar og småbrukar
Bopel: Ognurnå, Røyksund

Det blei ein innholdsrik og spennande tur te Tyrkien for både Gudvald Ognurnå, Peder Kalvanes og Mathias Høieholmen.

Pepra med pågangsmot, topplada batterier og nye vyer, e adle tri igjen godt forplanta i sine respektive nautgardar. I Tyrkien traff Gudvald på mange fornemme karar. Ein av dei va han der OL-karen Gerhard Heiberg.

Det va ein trivelige kar, og når han forsto alt som va på gang i Ognurnå, oppfordra han sterkt Gudvald om å søka vinter-OL i 2022. Ognurnå tok Heiberg på ordet og e allerede godt i gang med utforming av søknaden. Sjøl fyller Gudvald 85 år midt onna arrangementet, så her sko det vær muligheter for å slå i hjel flere fluer på ein gång. Dei fleste fasiliteter e allerede mer eller mindre på plass. Det e kun nåken små justeringar så ska te før søknaden kan leveras i posten. Gudvald ser for seg et nært samarbeid med Støleitet Mannsforening. Presseansvarlig blir Peder Kalvanes og Mathias Høieholmen blir sannsynligvis teknisk leder for arrangementet.

Den største utfordringen kan bli hoppbakken. Her må Ognurnå ta seg ein prat med han Morten på Plasset. Det kan bli litt arbeid med å lø opp nok Europallar i Plassabrekka. Slalom, utfor, aking og bob blir sjølsagt i Ognurnå, mens paralympics-delen t dessa greinene nok blir lagt te Uglesmog. Langrennsløypene blir i området rundt arbeidsgården med

målplassering utforbi bedehuset. Her sko det vær rikelig med plass te publikum på brunå på den nye veien. Det blir salg av natronskaker med plommesyltetøy og abbelsinsaft i kjellaren på bedehuset.

For å unngå trafikale problemer vil Gudvald personlig sørge for at Zetoren blir utstyrt med hengar og satt i skytteltrafikk om Snik, via gamle Tuastadveien med avstigning på høyra siå ved Bygdahuset.

På veien vil då passasjerane få oppleva skøyteløp på Tuastadvatnet, og for dei som vil hoppa av, blir det ishockey på Litlavatnet.

Det vil sikkert bli ein del spørsmål rundt den olympiske ild. Her har allerede Høieholmen fått låna borregeitå hans Marcellius Krakken. Gassledningar e det jo i kryss og krakje i området, så her e mulighetene mange. Premiesermoniane vil for det mesta foregå i Støleitet på kveldstid. Detta blir mest praktisk p.g.a. at det e ganske bra med gjerder og tilgang på strøm i området. Sovesalar og bespining blir på gamleskulen på Tuastad, men sko det skorta på ledige rom så rekna arrangementskomiteèn med at Norheim Bu- og Behandlingshjem for lengst e terrettlagt for kortidsopphold!

May Svanhild Minde

Denne gangen går turen til Mykjå, her bor May Svanhild sammen med ektemannen Rein Minde. Sammen har de to barn Lars Andre, som er eldst, og Svein Roger som er yngst.

Lars Andre driver WF-Motor i Haugesund og Svein Roger er logistikk- og driftssjef på Optimera. May Svanhild er bestemor til fem herlige unger, 4 jenter og 1 gutt. «Det å få være bestemor e livets dessert», sier May Svanhild. Hun elsker å stille opp for familien og barnebarna når de trenger det. «Familien komme alltid fyst, og så lenge det e noe eg kan stilla opp med så gjør eg gjerna det», sier May Svanhild åpenhjertig. Hun har en latter og et sprudlende humør som smitter veldig lett.

Tekst av Marita Breivik

Martha og Sivert Myge er foreldrene til søskenflokket på tre som består av Kristian, May Svanhild og Randi. Som barn bodde familien i det de på Mykjå kaller «gamla huset». Det er hovedhuset på gården nederst på Mykjå. Her bodde familien sammen med bestemor Inger Kristine Myge. «Det å ha ei bestemor i huset var kjekt og berikende. Hun tok alltid godt vare på oss og likte godt å høre hvordan vi hadde hatt det på skolen». May Svanhild gikk på skole på Tuastad og satt ofte på med pappa Sivert når han kjørte rutebussen. På bedehuset gikk hun på jenteforeningen med venninnene og lærte seg å sy og strikke.

“Laffen” svarte ja og giftemål ble det.

Høydepunktet hver måned i ungdomstida var lagsmøtene på Tuastad bygdehus. Her møttes alle de unge fra området til musikk, dans og utlodning. Rein var kamerat med Kristian og fikk fort et godt øye til vakre May Svanhild, som var eldste jenta i familien. De var sammen i 3 år før Rein hadde spart nok penger til forlovelsesringer. En dag da May Svanhild kom hjem med bussen fra handelskolen, sto Rein oppe med «skjeringå» og ventet på henne. Han spurte om de skulle reise til byen og kjøpe forlovelsesringer og det ville hun selvfølgelig! Året etter planla de å gifte seg. May Svanhild var bare 17 år den gangen, så presten måtte sende brev til Kong Olav om lov til å gjøre dem til ektepar. «Laffen» svarte ja og giftemål ble det. Bryllupet sto 17. mars 1973 i Avaldsnes kirke. Året etter, 13. mars 1974, kom Lars Andre og tre år etter, den 18. mai, ble Svein Roger født. May Svanhild og Rein fikk tomt av Sivert og Martha, så i 1978 flyttet de inn i sitt nybygde hus på Mykjå og der bor de fortsatt.

Flott brudepar i 1973

Privat foto

May Svanhild og Rein stortrives på Mykjå, her er god plass til at barnebarna kan leke og overnatte. May Svanhild er veldig glad i familielivet, lage mat, rydde og stelle i hjemmet. Hun liker å ha familie og venner på middagsselskap.

Båt og sjøliv har vært hovedinteressen deres de siste 30 år. Den første turbåten de kjøpte var en Monaco og for noen år siden kjøpte de seg en Meridian 341. Da Lars Andre og Svein Roger var små pleide de å tilbringe hele sommerene på båttur med foreldrene, men nå er det barnebarna som for det meste er med på tur. «Båt e som hytta på sjøen, her e det barra te å hiva fortøyningane så e du på tur».

May Svanhild og Rein har vært med i revyen på Tuastad i mange år. May Svanhild blir nok, av de fleste, husket i rollen som vaskekona som “RAPTE” og var unormalt full av “GASS”, mens Rein pleide å spille den utenlandske kokken i fra «KOPERVIKA». Revyen på Tuastad feiret 20 års jubileum i fjor, men de har ikke vært med i revyen i alle disse årene. Hun liker å jobbe med mennesker og fikk tidlig øynene opp for salg- og service yrket. Hun har jobbet med alt fra å selge sjokolade og chips til å selge bildekk og kontormøbler. Hun har erfaring som regionsjef i blant annet Brynild Cloetta AS og distriktsjef for Rulle Salamonsen.

Glad i båtlivet.

Privat foto

“Haugesund Aerobicsenter har mongen kjekke timar og her trener eg flære gånge i ukå.” –May Svanhild Minde

For nesten 17 år siden ble May Svanhild introdusert for ernæring og velværeproduktene til Herbalife. Det var en tidligere kollega som anbefalte henne å prøve produktene. «Han hadde selv tatt av 17 kilo på 3 mnd og hadde aldri følt seg mer opplag og i bedre form». May Svanhild hadde hektiske dager med jobb, familie og husarbeid og hun følte hun manglet overskudd og tenkte det var verdt å prøve produktene. Etter å ha prøvd produktene, følte hun at overskuddet kom tilbake. Dette gjorde at hun kort tid etter bestemte seg for å slutte i jobben hun hadde og begynne i Herbalife.

May Svanhild ville selge produktene, for å hjelpe andre mennesker til å få en bedre hverdag, slik hun selv hadde fått. «Det viktigaste for meg med jobben eg har, er at eg føle jeg får hjelpa folk til ei bedre helse og ein bedre hverdag». Hun har velværekvelder, samt kroppsscanning og kostholdsveiledning hjemme. En av de faste gruppene som kommer til henne er en sprek pensjonistgjeng der en av dem er over 80 år. De kommer fast en gang i måneden for kroppsscanning og det har de gjort de siste 12 årene. Kroppsscanning gjøres av en maskin/vekt som sender elektriske impulser gjennom kroppen. Kort fortalt måler den hvor mange prosent av kroppen som består av fett, muskler, bein, metabolskaldet og vann. Det som motiverer dem, er å se hvordan dette endrer seg for hver gang. Resultatet får de med seg hjem.

May Svanhild er en driftig dame, med et fantastisk godt humør og hun har alltid en god vits på lur. Hun liker å være aktiv og tar godt vare på helse si ved å gi kroppen rett ernæring og rikelig med mosjon. May Svanhild er vel en av de få som kan skryte over å klare «planken» i hele 7 minutter! Ellers reiser hun og Rein endel til utlandet på ferie, de liker å oppleve nye steder og treffe nye mennesker.

Hun hjelper alltid til der det trengs om det er som bestemor, mamma, tante eller venninne.

Nydelig par.

Privat foto

Stian e Båtfrelst!

**Stian bor på Norheim, men også i båten.
En Ibiza 26 Twin-cab m/ Suzuki 300 HK**

På land er det venner og bowling. Båtturene går gjerne nordover - der Romsa og Skånevik blir mye besøkt. Går turen sørøver er det oftest til Havnaholmen (Slåttevik) eller Stavanger. 110 timers gangtid måtte båten utføre i 2012, og Stian satsar på det samme også i 2013.

**At Stian og vi andre på WF-Motor er båtfrelst og kan mye om båt
- det skal være din trygghet.**

**Velkommen til en båtprat
- om du er frelst eller ikke!**

WFMOTOR^{as}

Tlf: 52 71 50 60, E-post: post@wfmotor.no

www.wfmotor.no

Åpningstider: Man-fred: 09.00-16.30, Tors: 09.00-18.00, Lörd: 10.00-14.00

Velkommen "Sopptember"!

Du ser det for deg: sol, høst i luften og med kurv på armen... For de fleste blir det med tanken. Mange har lyst til å plukke sopp, men tør ikke.

Haugaland sopp- og nyttevekstforening arrangerer gratis soppkontroll ved Stemmen i Djupadalen alle søndager i september (8, 15, 22 og 29), klokken 16.00.

Det du trenger:

- En egnet kurv. Denne bør helst være flat i bunnen.
- Soppåndbok
- Skarp kniv. Noen soppkniver har en liten kost i enden for å børste bort rusk. En bakepensel gjør samme nytten
- Avis eller kjøkkenpapir i bunnen
- Jordbærkurver

Hvordan plukke sopp:

Vri soppen forsiktig opp. Hele soppen skal med. Plukk friske og velutviklede eksemplarer. Eldre sopper bør få stå som sporeprodusenter (soppens frø). Svært små sopper bør man også la stå, siden det kan være vanskelig å bestemme hva slags art disse er av.

Kurven bør være ryddig. Hold de forskjellige soppene fra hverandre, for eksempel i jordbærkurver. Ikke bland sammen alt mulig. Børst av rusk og rask fra soppen underveis. Gjør det, blir det mindre arbeid å rense fangsten når du kommer hjem.

NB: Nybegynnere bør ikke plukke skivesopper, fordi disse er de vanskeligste og blant dem finnes også de farligste.

Under: eksempel på skivesopp

Bli først kjent med 2 -3 forskjellige sopper

Som nybegynner bør du begynne med å lære deg 2-3 sopper ordentlig. Ikke gå videre før du har lært disse grundig. Bli trygg! Ikke spis sopp du ikke er 100 % sikker på at er spiselig. Hvis du er uerfaren med å plukke sopp er det viktig å få soppen kontrollert av en soppsakkyndig. Det beste er å gå sammen med noen med erfaring.

For mange blir det en overraskelse å se soppen snudd opp ned, men dette er viktig å gjøre for å identifisere soppen. Under soppen kan man finne ribber (ekte kantarell), pigger (blek piggsopp), rør (steinsopp) og skiver.

Når du kommer hjem

Sopp er ferskvare og bør derfor renses straks du er i hus. Nystekte kantareller på en brødkive med litt salt og pepper er deilig når du kommer hjem fra skogen.

Husk at sopp alltid skal stekes/kokes godt fordi sopp er tungt fordøyelig og noen sopper er giftige i rå tilstand. Ikke server sopp til småbarn.

Sopp kan fryses. For den som har god plass i fryseboksen kan soppen skjæres i biter og puttes i poser eller bokser. Dette er kun for kort oppbevaring. Hvis du derimot ønsker å oppbevare soppen over lengre tid, anbefales det å behandle soppen først. La bitene safte seg på svak varme i en kjele med lokk, til kraften siver ut av soppen. Avkjøl og frys soppen i soppkraften, i egnet emballasje.

Ekte kantarell

Ensfarget eggegul sopp med traktformet hatt. På kantarellen er hattkanten bølgete, og det er ribber langt nedover stilken. Denne soppen kalles skogens gull med god grunn!

Blek piggsopp

Den bleke piggsoppen er lys til blekgul i fargen. Den kjennetegnes ved at det er et tett lag med pigger under hatten. Piggene drysser lett av ved berøring. Den vokser ofte i klynger.

Steinsopp (rørsopp)

Steinsoppen er en stor rørsopp. Øverst på stilken har den et finmasket hvitt årenett. Stilken er ofte tykk, og hatten er kjøttfull. Hatten er mellom- til mørkebrun i fargen. Den har en lys, nesten hvit kant. På undersiden av hatten finner du rørlaget. Dette er først gråhvitt og blir etter hvert gulgrønt.

Soppen inneholder mye vann...Før koking.

Etter koking.

Det er lurt å lære seg rørsopper, mange av dem er spiselige, deriblant Steinsoppen som er en av våre beste matsopper.

Husk dette:

Haugaland sopp- og nyttevekstforening arrangerer gratis soppkontroll ved Stemmen i Djupadalen alle søndager i september (8, 15, 22 og 29), klokken 16.00.

Lykke til med soppjakten!

Benytt det flotte tilbudet til Haugaland sopp- og nyttevekstforening ved Stemmen i Djupadalen nå i september. Soppkontrollen er gratis og her kan du stille spørsmål og få kontrollert soppfangsten din. På soppkontrollen treffer man dessuten andre i samme ærend, og her er det spennende og lærerikt å se hva andre har i kurven sin.

Takk til Anne Lise for lånet av fine bilder av Steinsopp. De andre bildene har vi tatt selv.

Vennlig hilsen Anne-Marie Halvorsrud Hillesland og Kesia Eidesen

BOBILTUR I EUROPA

EUROPATUR2013.BLOGSPOT.NO

Tidligere Røyksundsbu Reidun Heskja og Haugesunderen Birger Bøthun liker bobillivet. I sommer har de vært på tur i Europa og vi har fått låne utdrag fra bloggen deres.

Så starter vi turen:

Det er ferietid!

Lørdag den 13.07.2013

Tidlig om morgenen denne lørdagen så var vi på plass i Danmark, kl. 09.20. Nå gjaldt det å passere det flate Danmark og entre Tyskland og fin stil. Iallfall til Flensburg og Citti Park. Forstår jo etter hvert at det går an å handle der, for hvor ellers dukker det opp slike priser? At vi Nordmenn godtar slike kvoter når vi ser hvilke kvoter våre nærmeste naboland har, det er jo rart. Men det er jo valgør i år. Etter shopping i Flensburg så er det bare å legge kursen sørover. Vi stanser i Steinhude Meer, rett vest av Hannover, på en av disse flotte stellplassene i Tyskland.

Søndag den 14.07.2013

Nå var det å sette kuren sørover til Bad Waltsee hvor Hymers har sitt tilholdssted. Vi hadde to Hymere med oss og de måtte selvsagt innom for service. Bürstenerne slipper jo slikt. At Svenn Idar likte motorvei er en ting. Men at han må ut av og inn på samme motorvei inntil tre ganger før han finner ut at de som følger bak, faller av en etter en er mer enn jeg forstår. Det var gøy en gang, men da vi gjentar samme avkjørsel flere ganger, melder vi oss ut. Han skal få kreditt for at han prøvde å finne rette avkjørsel til Kassel.

Torsdag den 18.07.2013

Her var det flott og mange flotte bobiler. Noen skal være store og skinnende, mens andre tok med seg privatbilen på hengeren. Men vi som bor her fast, er jo mer miljøbevisst i tankegangen. Her leide Torbjørn en elektrisk sykkel, som ga litt av en fart bare du trødde sykkelen

i gang. Han ble jo helt hekta og lå på to hjul i svingene her på campingplassen. Røykskya sto etter ham. Da han ville ut på motorvegen for teste farten der, sa vi stopp. Vi tok fra ham styret. Nå blir det bytur til Lindau i morgen, fredag. Da starter en skyttelbuss fra campingen og ned til gamlebyen her. «Det skal bli fint med en shoppingtur,» sa jentene. Jaja, vi andre finner vel en pub.

Fredag den 19.07.2013

I dag ble det tur med minibuss til Lindau, øst i Bodensjøen. Her skulle byen inntas for å sjekke både shopping og restaurantliv. Og for en flott by det var. Noen prøver shopping mer enn andre, uten helt å finne stilen. Tilbake i leiren blir det disket opp med grillmat og noe i glassene, og pratene går selvsagt langt ut i de små timer. Tempen er nærmere 30 på dagen og litt over 20 på kvelden. Flott vær og strålende sol. Kan man da ønske seg noe mer? Her er det bare hyggelige mennesker.

Torsdag den 25. 07.2013

I dag var det ankomst til Oettingen i Bayern hvor vi var samlet ca 40 bobiler som skulle delta på den årlige Wasserfestival sammen med Haugesund Ungdomskorps og koret Kor Al fra Haugalandet. Vi antok at det var ca 120 tilreisende fra vårt distrikt her nede. Flere enn det tidligere har vært. 42 år siden ungdomskorpset var her for første gang. En flott tradisjon er det blitt. Nesten 40 bobiler fra Norge på besøk i Oettingen.

www.europatur.blogspot.no

Fredag den 26.07.2013

Mye underholdning i Oettingen disse dagene. Vårt flotte Haugesund Ungdomskorps var selvsagt til stede foran rådhuset, som vi ser litt av til høyre. Her er de oppstilt rett før felles oppmarsj fra rådhusplassen til festplassen med stort telt og godt oppmøte og god stemning. I teltet er det klart for å åpne årets første ølfat og selvsagt fikk Lasse Madsen, som er primus motor til det norske engasjementet, æren av å slå inn kranen. Det var 4. gang han hadde denne store oppgaven. Ingen andre har fått gjøre dette flere ganger. Vi haugesundere blir satt stor ære på i Oettingen.

Lørdag den 27.07.2013

Norges Bobilforening hadde som tidligere nevnt, samlet ca 35 bobiler, samt noen som kom i tillegg, til en felles middag i Golden Ganz Hotel. Vi var samlet innendørs i et stort forsamlingslokale hvor vi fikk servert Hotellets spesialitet; stekt svineskulder. Noen fikk venstre, mens andre fikk av den høyre. Det ryktes om at smaken var den samme, men i politikken er jo meningene forskjellige. Ute var det 40 grader mens inne i bobilene var det 44 grader. Lufta stod stille og noen mente det var varmt.

Mandag den 29.07.2013

Vi tilbrakte også mandagen her i Rudesheim. En flott by med mye cruisetraffikk på elva og mange turister fra alle land. Og her serverte de Rudesheimer Coffee. Hver dag. Og like godt alle dager. Her prøver vi selv å lage Rudesheimer Coffee og det gikk jammen bra.

Tirsdag den 30.07.2013

Avreise i dag og da ble det kjøpt kjørt noe over 40 mil bl.a. oppover Rhindalen til Köln. Det var en flott tur nedover langs Rhinen (men oppover på kartet) med de mange svingene og de mange borgene og ikke å glemme alle de vingårdene vi passerte. Borger var det mange av langs Rhinen, slik som disse tre borgerne fra Haugesund i Lorch. Vi svingte nordøst og endte opp i Campingpark Südheide, i Zelle, rett nord for Hannover. Dette var en flott og femstjerners campingplass. Absolutt ett sted vi vil komme tilbake til. Et favorittsted.

Onsdag 07.08.2013

Så var vi klar for avgang til enda et land. Denne gang tar vi bare "flytten" over til Sverige. En liten tur på 20 minutter så er vi på veg til Ullared. Bygda der alle feriefolk i de skandinaviske land bare MÅ innom. Og da var det der vi kjørte. Men så var det å få parkert da. Vi var der ca kl. 12.30 og ikke en parkeringsplass å oppdrive. Joda, tilslutt fikk vi et hint om å kjøre til "ekstraparkeringen", som altså var en tilrigget grusplass noe utenfor selve Gekås og ca 12 min å gå. Men vi skulle dit! For vi hadde jo avtalt å møte våre to venner fra Ullared: Ola Conni og Morgan var jo selvsagt på jobb. Jobben deres denne gang var å stille opp for fotografene og de var velvillig innstilt på det. Etter besøket på Ullared var det bare å sett kursen videre nordover til hjemlandet. Der hadde vi en annen avtale: Her ble det en koselig ettermiddag med

Frank og Connie. Gamle kolleger som flytter vekk fra Haugesund skal aldri føle seg trygg. Plutselig står vi på trappa. Og nå vet vi også hvor de bor.

Fredag 09.08.2013

Neste dag ble vi hentet av Carina og fikk en sightseeing på Rena og Rena Leir. Men tiden går og vi må komme oss vestover. Denne fredagen er siste feriedag. Vi satte kursen for Hardangervidda og stoppet ikke før vi kom til Eidfjord. Vi valgte Kjærtveit Camping As til kr. 250 pr natt.

I tillegg skulle de ha kr 50,- for internet-tilgang! For å oppdatere bloggen måtte vi bare betale. Våre lesere i den store verden venter på nyheter! Og ikke nok med det. Etter at resepsjonen stengte kl. 21.00, gikk vi til servicebygget for å vaske opp etter en kjempegod laksemiddag i bilen. Men her måtte vi altså kjøpe en pollett for å få varmt vann til oppvasken! Dette tar kaka! Norske campingplass-eiere MÅ ta seg en tur til Europa for å lære hvordan en skal drive en campingplass. Norge er et amatørland. Vi tenker på våre turister som blir utsatt for dette. Uff og uff. Det er første gang vi må betale for å få en pollett for å vaske opp. Hold dere klar Kjærtveit Camping i Eidfjord. Men dog, en fin plass er det! Og i Eidfjord kom det fint besøk. I tillegg til oss da: Båten AIDA ruver ved kaien i Eidfjord. Og vi hadde ikke før parkert bobilen før cruiseskipet la ut fra kai. Var det oss det var noe galt med? Men fin var den.

I morgen settes kursen hjemover.

Mer fra turen finner du på europatur2013.blogspot.no

Den forsvunnede turboka!

Nok en gang er turboka borte, noen pøbler har kastet bort både kasse og bok.

Historien startet med at Bygdalaget ville ha lysløype mellom Tuastad og Snik. Bente Rose fant på at man kunne legge en bok ute i marka, der turgåere kunne skrive seg inn. Da fikk man registrert antall turgåere og sjekket om det var behov for lys langs stien. Alle som skriver seg opp i boka er i tillegg med i trekningen av fine gevinster som er kjekke å ha med på tur, termos, ryggsekk osv.

Bente malte en flott postkasse og satte den uti marka, den fikk stå en stund, men plutselig en dag var den borte. Hun la da ut en stor boks med ny bok i, denne har fått ligge i fred lenge, men nå er også denne borte. Turboka er et veldig populært mål for mange turgåere og boka har blitt flittig brukt.

En av våre lesere (Borghild H Hansen) fikk tilsendt et dikt fra Trygve Voll som savner turboka og lurte på hvor den har tatt veien. Etter å ha snakket med styret i Tuastad Bygdalag kan Vettu Ka meddele at ny kasse og bok kommer opp igjen til høsten! Så krysser vi fingrene og håper denne får ligge i ro.

Nå krysser vi fingrene og håper turboka får ligge i ro.

Ein liten sommar-limerick

*I gårkveld eg sykla Tuastad - Snik
fine kveldar gjer naturen meir rik.
Ville skriva meg inn
i ei bok som eg finn,
men det vart diverre aldri slik.*

*Bremsar farten og stoppar heilt opp
godt med pause for ein andpusten kropp.
Men då får eg ein "smekk"
for kasse og bok var heilt vekk,
skuffa steig eg på sykkelen opp.*

Sommarleg helsing frå
Trygve Voll

Han Norante

Der var våge meg august og foren! Nå har eg jobba siste del av august itte ein flotte ferie, så nå begynne d å gå seg t med vanlige dager, opp kl 0530 og t sengs når auene ikkje vil mer.

Det e flott å ha et uformelt talerør som blir tilgjengelige for stadigt fleire folk. Det som e kjempefint og godt å hørre e alle dei goe tilbakemeldingane me får, og spesielt når d går på spørsmålet: «koffer har me ikkje hatt ei sånn avis før?» Eg personligt invitere adle som har nåke dei vil ha ut i talerøret t å ta kontakt med redaksjonen på tlf 41698706 eller mail vettuka@hotmail.com, så formidla dei det dåkke har på hjerta. Det kan lett bli kjedsommeligt å lesa om han norante så jabba på sitt vis... Det er og full anledning t å senda inn egne innlegg som ein vil dela med folket.

Eg må igjen få fullrosa gjengen som jobba med å sy sammen denna aviså, som mongen sitte og venta på at komme i postkassen. Det e masse jobb og sankna inn og setta samene aviså. Har dårlige samvittighet her eg. Inger Lise må purra kvar måned på innlegget mitt. Eg love å skjerp meg.

Til redaksjonen

Eg tror det e nær forestående at gjengen i redaksjonen snur seg og finne skrivestoff om «naboen» ein eller aen plass norani skjeringå.. Å du all verden alt d kjekke folk som bur her nord, og som har møkje å bidra med i et sånt innlegg! Barra gjør dokke klar og finn fram bilder og livshistorier, for bessede så komme dei på dørå di.

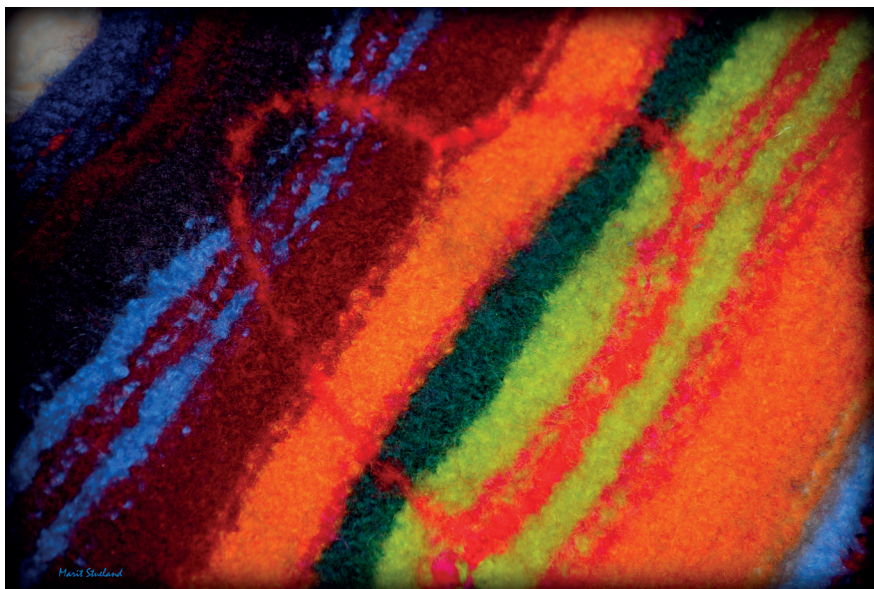
Tiggaren

Har nåken ein eller aen slant t overs så tar aviså i mot frå adle som vil vara med og legga litt i hatten. Det kosta penger samma ka som trengs for å bringa aviså ut i postkassane. Tusen takk t adle som bidrar! Og ein ting som e heilt sikkert, det blir ikkje lønnsforhandlingar i år. Gjengen i aviså har nemligt ikkje lønn. Dei legger likavel ner et hav av tid av sin egen fritid for å opprettholda utgivelser ein gang i måneden.

Må avslutta denna gongen og. Eg har hørt at d ein gong fantes ein Fosnabu som va heil unike i sleggekasting (unike betyr veldig god). Han kjempa mot ein amerikaner som havna på andre plass og ein russer som havna på tredje plass. Sledgå t fosnabuen før så langt at dei fant na ikkje igjen. I interjuvet itte kampen kom d fram at både amerikaner og russer va fornøyd med resultatet dei hadde oppnådd. Fosnabuen sa det rett ut som d va: «Far min va arbeidsledige i adle år fordi han va gørrlate. Då gjorde eg som far min sa; Får du ei sledga i neven, så hiv na t helsikken».

Tor Inge

Månedens dikt

FRI

av Marit Stueland

*Først stiller han seg opp
et stykke i fra
de kule ungdommene i bandet.
Skritt for skritt
så står han rett ved siden av sangeren,
som et nytt medlem av bandet.
Han gynger den store, klumsete kroppen
halvveis i takt med musikken
mens han klapper i hendene av vill fryd*

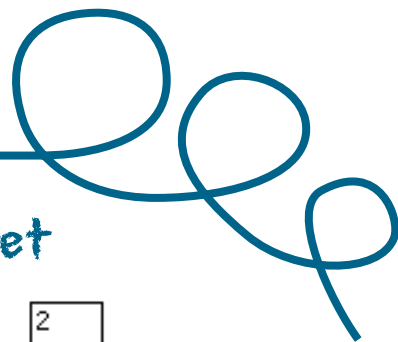

*Han er her, akkurat her, akkurat nå
og flyter på tonene.
En voksen mann
med runde kinn
og litt skjeve, karakteristiske øyne
som spiller luftgitar med livet som innsats.*

*Senere
når korpsmusikken overtar
tar han frem strikkepinnene
som han pleier å strikke
meter på meterlange,
fargesprakende skjerf med,
stiller seg rett foran skolekorpset
og dirigerer det vel i havn
som om det var
et fantastisk symfoniorkester.*

*Han bukker applausen imot
og går og kjøper seg
den største softisen.*

Temakryss - Havet

Ka e vitsen?

Fra Johanne, 8 år

Lærer, lærer, Ka betyr I don't know?

Læreren; Eg veit ikkje.

Elev; Skulle ikkje du liksom være ein engelsklærer da?

Gåter:

Fra Maj, 9 år

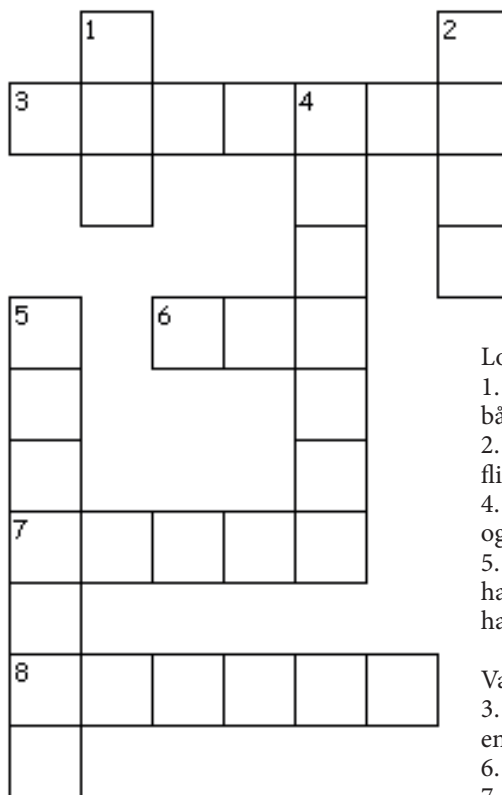
Hvem samler flaskene i jungelen?

Hvorfor tok elefanten på seg grønne sko?

Hva er det som går rund og rundt men ikke kommer til døren?

Hvorfor er paraplyen bare glad når det regner?

Se svar nederst på siden

Loddrett

1. Lang ting som holder båten fast.
2. Lever i sjøen og er veldig flink til å svømme.
4. Bruker vind til å lage fart og reiser rund på havet.
5. Et snodig dyr som bor i havet, ser ut som en hest og har krøllete hale.

Vannrett

3. En må henge på slep etter en båt mens en bruker desse.
6. Stor, lys og varm stjerne.
7. Stort vann som dekket store deler av jordkloden.
8. Årstid.

Liker du å tegne?

Vi blir veldig glad om noen vil sende tegninger til oss.

Vi tar også i mot gode vitser og gåter.

Vi trykker det som vi får plass til på siden med navn til avsender.

Send via brev eller på epost til
Vettu Ka co/Iren Mæland
 Saltveitvegen 36 D
 5521 Haugesund
 iren.maeland@gmail.com

Alle Barna

Alle barna spilte fotball -untatt Frode, det var hans hode.

Vettu ka så skjer?

September 2013

d/mnd/dag - Ka så skjer

2/9 mandag	- Maxi Tua, 4.-7. klasse kl 19-21 (B) - Jenteforeningen kl 17-18:30 (B)	16/9 mandag	- Maxi Tua, 4.-7. klasse kl 19-21 (B) - Jenteforeningen kl 17-18:30 (B)
3/9 tirsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)	17/9 tirsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Gutteklubb kl 17-19, 8-14 år (TB)
4/9 onsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Jolletrening kl 17 (HS) - Radlekaffe kl 11-13 (TB) - Dugnad 18:00	18/9 onsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Jolletrening kl 17 (HS) - Radlekaffe kl 11-13 (TB) - Dugnad kl 18 (TB)
5/9 torsdag	- Kaprifolen kl 11-17 - Linedance kl 18 (TB)	19/9 torsdag	- Kaprifolen kl 11-17 - Linedance kl 18 (TB) - NMS-møte, for alle. kl 19 (B) - Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)
7/9 lørdag	- Elise's minicafè og antikk kl 12-16	21/9 lørdag	- Elise's minicafè og antikk kl 12-16
8/9 søndag	- Revyøvelser kl 18 (TB) - Elise's minicafè og antikk kl 12-16	22/9 søndag	- Revyøvelser kl 18 (TB) - Elise's minicafè og antikk kl 12-16
9/9 mandag	- Lagsmøte kl 19 (TB)	24/9 tirsdag	- Kaprifolen kl 11-16
10/9 tirsdag	- Kaprifolen kl 11-16	25/9 onsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Jolletrening kl 17 (HS) - Radlekaffe kl 11-13 (TB) - Dugnad kl 18 (TB)
11/9 onsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Strikkeklubb kl 19 (FB) - Jolletrening kl 17 (HS) - Radlekaffe kl 11-13 (TB) - Dugnad kl 18	26/9 torsdag	- Kaprifolen kl 11-17 - Linedance kl 18 (TB) - Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)
12/9 torsdag	- Kaprifolen kl 11-17 - Linedance kl 18 (TB) - Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)	28/9 lørdag	- Elise's minicafè og antikk kl 12-16
14/9 lørdag	- Elise's minicafè og antikk kl 12-16	29/9 søndag	- Revyøvelser kl 18 (TB) - Elise's minicafè og antikk kl 12-16 - Basar kl 16 (FB) - Søndagsmiddag 13-15 (TB)
15/9 søndag	- Revyøvelser kl 18 (TB) - Elise's minicafè og antikk kl 12-16	30/9 mandag	- Maxi Tua, 4.-7. klasse kl 19-21 (B) - Jenteforeningen kl 17-18:30 (B)
		1/10 tirsdag	- Kaprifolen kl 11-16
		2/10 onsdag	- Kaprifolen kl 11-16 - Jolletrening kl 17 (HS) - Radlekaffe kl 11-13 (TB) - Dugnad kl 18 (TB)
		3/10 torsdag	- Kaprifolen kl 11-17 - Linedance kl 18 (TB) - Åpen bibelgruppe kl 19:30 (B)

Det trengs komité til
Tuastad revyen i oktober,
lørdag 5, 12, 19 og 26 oktober.

Ta kontakt med
Kenneth tlf: 970 90 850

For billett til revyen, kontakt:
Turid tlf: 916 85 891 (hverdager mellom 18-20)

TB = Tuastad Bygdalag
FB = Fosen Bygdalag
RV = Røyksund Velforening
HS = Haugesund Seilforening
B = Bedehuset

Vi ønsker alle en riktig god høst!
Hilsen redaksjonen